

عنوان مقاله:

مفهوم سازی برنامه درسی زائد در نظام آموزش عالی ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در برنامه ریزی درسی، دوره 15، شماره 57 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

سیده مریم حسینی لرگانی - موسسه پژوهش و برنامه ریزی آموزش عالی، عضو هیئت علمی و مدیر گروه نوآوری های آموزشی و درسی

کوروش فتحی واجارگاه - استاد برنامه ریزی درسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف مفهوم سازی برنامه درسی ناکارآمد (زائد) در نظام آموزش عالی ایران انجام شده است. پارادایم حاکم بر مطالعه حاضر کیفی و با استفاده از روش تحقیق داده بنیاد انجام شده است. حوزه مورد مطالعه این پژوهش شامل صاحب نظران برنامه درسی و نظام آموزش عالی ایران است که با استفاده از روش نمونه گیری هدفمند با 21 نفر صاحب نظر مصاحبه شد. ابزار جمع آوری داده ها، مصاحبه های نیمه ساختارمند بود که با این تعداد نمونه اشباع تئوریک در داده ها حاصل شد. تجزیه و تحلیل داده ها در قالب مدل پارادایم اشتراوس و کوربین انجام گرفت. جمعاً 103 کد باز، 18 کد محوری و 6 کد انتخابی از مصاحبه های صورت گرفته در طی سه مرحله کدگذاری شد. نتایج پژوهش نشان می دهد که مهم ترین عوامل علی، مداخله گر، زمینه ای، راهبردها و پیامد به ترتیب عبارت است از: انگیزه کم در بین استادان و دانشجویان، حضور طراحان و برنامه ریزان در تدوین برنامه درسی با رویکرد سلیقه ای، سیاست های تمرکزگرایانه و عرضه محور، دانش محور نبودن اقتصاد کشور، مسئله محور نبودن برنامه های درسی و اختصاص بودجه ناکافی، افزایش نرخ بیکاری به ویژه در بین دانش آموختگان، نیروی انسانی ناکارآمد، فرار مغزها و کاهش بی اعتمادی به آموزش عالی از جمله یافته های این مطالعه بود.

کلمات کلیدی:

مفهوم سازی، برنامه درسی زائد و نظام آموزش عالی، نظریه داده بنیاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1014073>

